

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10354

гр. София, 25.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 25.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **5753** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.213а от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Във връзка с постановеното по делото Определение №8847/13.03.25 г е постъпила „частна жалба“ с вх. №6927/20.03.2025 година, подадена от М. И. П. чрез процесуалния представител- адв. С. Д..

С посоченото определение КЖ с вх.№5848/10.03.2025 г. по регистъра на АССГ е оставена без движение с указание за прилагане на вносна бележка за платена по сметка на ВАС държавна такса в размер на 70 лева.

След като се запозна със съдържанието на „частната жалба“, съдът намира, че т.7 от ТР № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК следва да намери приложение по аналогия в случая. Адвокат Д. е назначен за особен представител на основание чл.137, ал.6 от АПК на М. И. П.-заинтересована страна в първоинстанционното производство. Таксата се дължи от страната, в чиято полза се предприема процесуалното действие по защита на правата ѝ, тъй като процесуалните представители упражняват нейните процесуални права. Поради това, задължението за внасяне на държавна такса при обжалване не може да бъде възлагано на други лица, които нямат качеството страна в процеса. Особеният представител, макар и назначен с акт на съда по реда на чл. 137, ал.6 от АПК не упражнява свои процесуални права, а

тези на страната, която представлява. Следователно не особеният представител е задължен за заплащането на такси и разноски, а представляваната от него страна, която не е освободена от заплащането им. Дължимата държавна такса по жалбата и разноските следва да се присъдят от съда с решението по спора и да се възложат на съответната страна, съобразно изхода на делото.

Определението, с което касационната жалба е оставена без движение е акт от категорията на тези по чл.253 от ГПК, вр чл.144 от АПК и може да бъде отменено от постановилия го съд-АССГ.

Предвид недължимостта на държавна такса, КЖ с вх.№5848/10.03.2025 г. по регистъра на АССГ е редовна - отговаря на изискванията на чл.212 и чл.213 от АПК. Не е налице и основание сред посочените в чл.215 от АПК за оставянето ѝ без разглеждане от първоинстанционния съд на основание чл.213а, ал.2 от АПК- жалбата е подадена от страна в съдебното производство срещу постановено по делото решение, подлежащо на касационно оспорване и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211 от АПК (решението е съобщено на особения представител на М. И. П.- адв. Д. на 24.02.25 г., а жалбата срещу него е подадена на 10.03.25 г.).

С оглед на изложеното и на основание чл.253 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК и чл.213а, ал.4 от АПК, АССГ-II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение №8847/13.03.2025 година, постановено по адм. дело №5753/2024 година по описа на Административен съд София-град.

ПРЕПИС от жалбата да се изпрати на другите страни, които в 14-дневен срок от получаването им могат да подадат отговор.

След постъпване на писмен отговор, съотв. след изтичането на срока за това, делото да ми се докладва за администриране на жалбата на Върховния административен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: